

चतुर्दशश्वरो योऽसौ सेतुरीकारसंज्ञकः ।
स चानुस्वारचन्द्राभ्यां शूद्राणां सेतुवन्त्यते ॥
निःसेतुश्च यथा तोयं क्षणाच्चिन्नं प्रसर्पति ।
मन्थस्तथैव निःसेतुः क्षणात् चरति यज्वनाम् ॥
तस्मात् सर्वेषु मन्थेषु चतुर्वर्णा द्विजादयः ।
पाश्वर्योः सेतुमादाय जपकर्म समारभेत् ॥
शूद्राणामादिसेतुर्व्यादिसेतुर्व्या यथेच्छतः ।
हे सेतू वः समाख्याताः सर्वदेव द्विजातयः ॥”

इति कालिकापुराणे ५५ अध्यायः ॥

सेतुकः, पुं, (सेतुरेव । स्वार्थे कन् ।) वरुणवृक्षः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

सेतुबन्धः, पुं, (सेतुर्बन्धः ।) लङ्कामगमनार्थश्रीराम-
कृतसमुद्रबन्धनसेतुः । तत्पर्यायः । समुद्रारुः २ ।
इति जटाधरः ॥ तद्विवरणं यथा,—
“ततोऽब्रवीद्रघुश्रेष्ठं सागरो विनयान्वितः ।
नलः सेतुं करोत्वस्मिन् जले मे विश्वकर्माश्विनः ॥
सुतो धीमान् समर्थोऽस्मिन् कार्यं लब्धवरो
हरिः ॥

कोत्तिं गायन्तु ते लोकाः सर्वलोकमलापहाम् ॥
इत्युक्त्वा राघवं नत्वा ययौ सिन्धुरदृश्यताम् ।
ततोरामस्तु सुभीवलक्ष्मणाभ्यां समन्वितः ।
नलमाज्ञापयच्छीघ्रं वानरैः सेतुबन्धने ॥

ततोऽतिष्ठष्टः भ्रूवगेन्द्रयूथपै-
र्महानगेन्द्रप्रतिमैर्युतो नलः ।
बबन्ध सेतुं शतयोजनायतं
सुविस्तरं पर्वतपादपैर्दृढम् ॥”

इति श्रीमदध्यात्मरामायणे लङ्काकाण्डे ३५ः ॥
“सेतुमारभ्यमाणस्तु तत्र रामेश्वरं शिवम् ।
सङ्कल्पनियतो गत्वा पुरो वाराणसो नरः ॥
आनाय गङ्गासलिलं रामेश्वरमभिषिष्य च ।
क्षिप्त्वा समुद्रे तद्वारि ब्रह्मा प्राप्नोत्यसंशयः ॥
कृतानि प्रथमेनाङ्गा योजनानां चतुर्दश ।
द्वितीयेन तथा चाङ्गा योजनानाञ्च विंशतिः ॥
तृतीयेन तथा चाङ्गा योजनान्ये कविंशतिः ।
चतुर्थेन तथा चाङ्गा द्वाविंशति तथा क्षतम् ॥
पञ्चमेन त्रयोविंशयोजनानां समन्ततः ।
बबन्ध सागरे सेतुं नलो वानरसत्तमः ॥
तेनैव जम्बुः कपयो योजनानां शतं द्रुतम् ।
असंख्याताः सुवेलाद्रिं वरुडुः भ्रूवगात्तमाः ॥
आरुह्य मारुतिं रामो लक्ष्मणाऽप्यङ्गदं तथा ।
दिदृक्षु राघवो लङ्कां नानाचित्रध्वजाकुलाम् ॥”

इति तत्रैव ४ अध्यायः ॥

(क्षेत्रादेरालिबन्धनम् । यथा, महाभारते ।
७।८४।२।

“गतोदके सेतुबन्धो यादृक् तादृगयं तव ।
विलापो निष्फलो राजन् मा शुचो भरतधेभम् ॥”
सेतुभेदी, [न] पुं, (सेतुं भिनत्तोति । भिद् +
शित्तिः ।) दन्तौष्ठः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सेतुवृक्षः, पुं, (सेतुनामको वृक्षः ।) वरुणवृक्षः ।
इति शब्दमाला राजनिर्घण्टश्च ॥ (अस्य
पर्यायो यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।
“वरुणस्तित्तायाकश्च सेतुवृक्षोऽभ्रसां पतिः ॥”)

सेनं, स्त्री, (सीयतेऽनेनेति । पिञ् बन्धने +
“दान्नीशसययुजति ।” ३।२।१८२ । इति
द्रुन् ।) निगडः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ वेङ्गो
इति भाषा ॥

सेना, स्त्री, चतुर्विंशतिवृत्ताङ्गमातृणां तृतीया
माता । इति हेमचन्द्रः ॥ इनेन प्रभुणा सह
वर्तते या । (यद्वा, सिनोति शत्रुमिति । पिञ्
बन्धने + “कृद्वृज्वीति ।” उणा० ३।१० ।
इति नः । स च निच् । टाप् ।) चतुरङ्गबलम् ।
फौज इति पारस्यभाषा । (यथा, रघुः १।१८।
“सेनापरिच्छदस्तस्य हयमैवार्थसाधनम् ।

शास्त्रेष्वकुण्ठिता बुद्धिर्मूर्खी घृतुषि चातता ॥”)
तत्पर्यायः । ध्वजिनो २ वाहिनो ३ घृतना ४
अनौकिनो ५ चक्रम् ६ वरुधिनी ७ बलम् ८
सैन्यम् ९ चक्रम् १० अनौकम् ११ । इत्य-
मरः । २।८।७८ ॥ वाहना १२ घृतना १३
गुल्मिनो १४ वरचक्षुः १५ । इति शब्दरत्नावली ॥
केचित्तु ध्वजिन्यादि सप्तकं सेनायाम् । बलादि
चतुष्कं सेनाङ्गे इत्याहुः । अतएव ध्वजिन्यादि
सप्तकं सामान्यं न सेनायाम् । बलादि चतुष्कन्तु
सामान्येन सेनायां सेनाङ्गे च इति मतम् ॥
इति भरतः ॥

सेनाङ्गः, स्त्री, (सेनाया अङ्गम् ।) हस्त्यश्वरथ-
पदातीनां समूहः । यथा,—
“हस्त्यश्वरथपादातं सेनाङ्गं स्याच्च चष्टयम् ॥”

इत्यमरः । २।८।३३ ॥

(यथा, लङ्कतुसंहितायाम् । ११।४२ ।

“सेनाङ्गेषु नृपाणां गृहतरुशैलेषु चापि
देशानाम् ॥”)

सेनाचरः, त्रि, (सेनायां चरतीति । चर +
“भिक्षासेनादायिषु ।” ३।२।१७० इति टः ।)
सैन्यानुगामी । सेनया सह गन्ता । इति
केचित् ॥ (यथा, महाभारते । १।१३०।१४।
“सुगयाचरतो राज्ञः शान्तनोश्च यदृच्छया ।
कश्चित् सेनाचरोऽरुण्ये मिथुनं तदपश्यत ॥”)

सेनानीः, पुं, (सेनां नयतीति । नौ + “सत्सृष्टि-
षेति ।” ३।२।६१ । इति क्तिप् ।) कार्त्तिकेयः ।
इत्यमरः । १।१४३२ ॥ (यथा, रघुः । २।३७ ।

“अयैनमद्रे स्तनया शुशोच
सेनान्धमालीदृमिवासुरास्त्रैः ॥”)

वाहिनोपतिः । इति चामरः । २।८।६२ ॥
(यथा, महाभारते । ४।२।६ ।

“स तु कामाग्निशततः सुदृष्ट्यामभिगम्य वै ।
प्रहसन्निव सेनानौरिदं वचनमब्रवीत् ॥”)
सेनापतिः, पुं, (सेनायाः पतिः ।) कार्त्तिकेयः ।
(कश्चित् वाञ्छिलङ्गेऽपि दृश्यते । यथा, महा-
निर्व्याणतन्त्रे १।१४ ।

“किमुच्यते महाप्राज्ञे कथ्यतां प्राणवल्गवे ।
यदकथ्यं गणेशेऽपि स्कन्दे सेनापतार्षणि ॥”)
अनौकाधिपतिः । इति मेदिनी ॥ अस्य
पर्यायः । सेनानीः २ वाहिनोपतिः ३ । इत्य-
मरः । २।८।६२ ॥ सेनापतिलक्षणं यथा,—

“कुलीनः शीलसम्पन्नो धनुर्वेदविशारदः ।
हस्तिशिखाश्वशिखासु कुशलः स्रक्षभाषणः ॥
निमित्ते शत्रुकुनज्ञाने वेत्ता चैव चिकित्सिते ।
क्षतघ्नः कर्मणां शूरस्तथा क्षेत्रसहो ऋजुः ॥
व्यूहतत्त्वविधानज्ञः फलगुसारविशेषवित् ।
राज्ञा सेनापतिः कार्यो ब्राह्मणः क्षत्रियो-
ऽथवा ॥”

इति मातृस्ये राजधर्मः । २१५। ८—१० ॥
सेनापती वर्णनीयानि यथा,—

“सेनापतिर्जितावासः स्वामिभक्तः सुधीरभीः ।
अभ्यासो वाहने शस्त्रे शास्त्रे च विजयी रणे ॥”
इति कविकल्पलतायाम् १ स्तवके वर्णस्थिति-
नाम ३ कुसुमम् ॥

सेनामुखः, स्त्री, (सेनाया मुखम् ।) पत्तिचयः । स तु
सेनासङ्क्राविशेषः । तद्यथा । हस्तौ ३ रथः ३
अश्वः ८ पदातिः १५ समुदायेन त्रिंशत् ३० ।
इत्यमरः । २।८।८१ ॥ (यथा च महा-
भारते । १।२।१८ ।

“एको रथो गजश्चैको नराः पञ्च पदातयः ।
त्रयश्च तुरगास्तज्जैः पत्तिरित्वभिधौयते ॥
पत्तिन्तु त्रिगुणमेतामाहुः सेनामुखं बुधाः ॥”)
पुरद्वारसंमुखवृत्तिपथः । इति केचित् ॥

सेनारक्षः, पुं, (सेनां रक्षतीति । रक्ष + अण् ।)
सेनारक्षकप्रहरिकादिः । तत्पर्यायः । मैनिकः २
इत्यमरः । २।८।६१ ॥

सेफः, पुं, शिफः । इति जटाधरः ॥

सेमन्तो, स्त्री, पुष्पविशेषः । सेन्तौ इति भाषा ।
यथा, नारसिंहे ५२ अध्याये ।

“चम्पकानां पुष्पशतादशोकं पुष्पमुत्तमम् ।
अशोकानां सहस्राणि सेमन्तो पुष्पमुत्तमम् ॥”
सेराहः, पुं, पोयूषवर्णाश्वः । स तु दुग्धवच्छेतवर्णः
इति हेमचन्द्रः ॥

सेरुः, त्रि, (पिञ् बन्धने + “दाघेट्सिगदसदो
रुः ।” ३।२।१५८ । इति रुः ।) बन्धन-
कर्त्ता । इति मुग्धबोधध्याकरणम् ॥

सेल, ऋ चालगत्थोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (श्वा०
पर०-सक० सेट् ।) ऋ, असिसेलत् । इति
दुर्गादासः ॥

सेलुः, पुं, शैलुवृक्षः । स तु श्लेष्मातकः । इति
भरतविरूपकोषः ॥

सेव, ज ड ऋ सेवने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (श्वा०-
उभ०-आत्म०-च-सक०-सेट् ।) ज, सेवति
सेवते । ड, सेवते । ऋ, असिसेवत् । सेवनं
आराधनं उपभोगः आश्रयणञ्च । विष्णुं सेवते ।
सुखं सेवते । तीर्थं सेवते साधुः । अन्यं त्वस्मात्
परस्मैपदमन्यमानाः । नौचं सम्यक्मपि सेवति
नौच एव । स्वाधीने विभवेऽप्यहो नरपतिं
सेवन्ति किं मानिनः ॥ इत्यादौ गणक्षतानित्य-
त्वमाहुः । इति दुर्गादासः ॥

सेवं, स्त्री, (सेव्यते यदिति । सेव + घञ् ।) सेवि-
फलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्यायी
गुणाश्च यथा,—